

Isten ajándéka

Időpont: Karácsony estje, 1961. december 24. [Helyszín: Győr–Szeretetház]

Alapige: II. Kor. 9:15.

Az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért.

Valahányszor az ember hozzányúl Isten dolgaihoz, Isten dolgai mindig elszekularizálódnak, elvilágiasodnak, elszakadnak az isteni gyökértől és önállósodnak. Ez mindig a lényeg eltolódásával és megszegényedésével jár és ez történik karácsonykor is. Isten a karácsonyt olyan szépnek gondolta, hogy az ember csak rontani tudott rajta. Így lett Jézus születése napjából, karácsonyból az emberi megajándékozás ünnepe. Még így is sok szépség maradt meg benne. Mennyi szépség van például abban, ahogyan az emberek a kívánságokat próbálják ellesni és kitalálni! A gyermekek levelet írnak, abban tárják fel kívánságaikat és szívük vágyát. De a felnőttek is, akik szeretik egymást, figyelik a szemek tekintetét s egy-egy odavetett mondatból próbálják kitalálni és kiolvasni, mivel tudnának örömet szerezni a másoknak. Milyen csodálatos szépség van abban is, mikor a kitalált kívánságok megszerzési lehetőségének számbavétele történik, mikor a hozzá szükséges anyagi erőket vesszük számításba! Nem száraz bankművelet ez, a szív másképp számol, mint a bank. A szívnek mindig olyan csodálatos az eredménye: akit szeretünk, annak számára van pénzünk. Mennyi öröm van abban a titkolódzásban is, mely azt szeretné biztosítani, hogy a karácsonyi ajándék meglepetés legyen! Az örömszerzés boldog ideje veti előre fénysugarát ebben az örömben.

Mégis azt kell mondanunk, hogy ahol a karácsony az ajándékok ünnepévé degradálódik, ott megszegényedés történt, mindenekelőtt azzal, hogy karácsony szent estéjén, az ajándékok felett örvendező szívünk

1. Elfelejtkezük a karácsony előtti ajándékokról.

Nyilvánvaló, hogy a szülők nemcsak egy este, karácsonykor szeretik és ajándékozzák meg gyermekeiket, s nemcsak ezen az egy napon mutatják csak meg örömszerző szeretetüket. Akik szeretik egymást, azok is megajándékozzák a másikat máskor is. Ezeket azonban nem vesszük észre, vagy elsiklik rajtuk, felettük a tekintetünk és szívünk, s nem vesszük komolyan. Lehet, talán azért, mert nincsenek olyan ünnepi környezetben, nem olyan gyertyafényes ragyogásban kapjuk őket. Ez azonban nem változtat az ajándék lényegén. Ezen az estén ezért gondoljunk nemcsak arra, hogy mennyi szeretet vesz ma körül bennünket, hanem arra is, hogy ez a szeretet megmutatás csak parányi része annak a szeretet megmutatásának, amelyet egész esztendőben

kapunk azoktól, akik megajándékoznak bennünket szeretetükkel. Milyen szegény az az ember, aki csak ma, a karácsonyfa alatt látott ajándékoknak tud örülni, de elfelejtkezik a karácsony előtt kapott ajándékokról!

2. Elfelejtkezünk a karácsony előtti örömszerzésről.

Megszegényedik a karácsony s leszűkül tartalma akkor is, mikor elfelejtkezünk a karácsony előtti örömszerzés kötelességéről. Nem lehet ugyanis az embereket egyszerűen két csoportba osztani. Az egyik ad, a másik kap. Ugyanaz az ember beletartozik mind a kettőbe. Nincs olyan ember, aki ne tudna adni valamit a másinak, ami örömet szerezne annak. Egész jelentéktelen apróságok elegendők ahhoz, hogy felmelegedjék tőle a szív és csillogni kezdjen tőle a szem. Egy meleg kézszorítás, egy segítő, vagy simogató kézmozdulat, kis ajándék, egy virágszál, mennyi mindenről tud beszélni annak, aki ezt a beszédet megérti. A szeretet nyelvét pedig megérti minden ember. Hát nem szegénység az, hogy az egész esztendő minden örömszerző kötelességét elintézhetőnek tartjuk egy estén, különben pedig feljogosítva érezzük magunkat arra, hogy akikkel együtt élünk, akiket minden nap szeretnünk kellene, az év többi napján, azokat rideg, önző módon keserítjük minden nap?

3. Elfelejtkezünk Isten ajándékairól.

Megszegényedik a karácsony ünnepe azzal is, hogy elfelejtkezünk Isten ajándékairól is. Amikor Pál apostol ebben az igében ajándékokról beszél és azokért hálát ad, akkor elsősorban nem az ember, hanem Isten ajándékára gondol. Gondolsz-e, testvérem, arra, hogy egy egész esztendőn keresztül Isten mennyi ajándékkal ajándékozott meg? Lehet, hogy életünk talán nem tartozik a boldog, ragyogó életek közé, de megvagyunk és még a kegyelem birodalmában élünk. Hát nem kell megköszönni az élet ajándékát? Van még egészségünk is, ha többé-kevésbé kopott is már és recseg-ropog eresztékében, mint a sokat használt gépezet. De megvan: még élünk, vagyunk, mozgunk, érzünk, gondolkodunk, cselekszünk. Vagy ha nincs meg az egészség, Isten megadta azt, hogy türelmesek legyünk a nyomorúságban, a betegségben, ágyhoz kötöttségben és békességgel hordozzuk sorsunkat. Hát nem kell ezért hálát adni Istennek?

Gondolsz-e arra, testvérem, aki talán egész esztendőn keresztül kritikával gondoltál erre a házra, mely falai közé befogadott, hogy a karácsonyi ajándékok között megköszönd Istennek ennek az otthonnak gondoskodását is? Isten ajándéka az, hogy nem vagy kitaszítva, mint a fészekből kihullt, didergő madár, hogy vannak, akik a maguk módján szeretnek és gondoskodnak rólad. Mi lenne belőled e nélkül a fészek nélkül?

Vajon ott van-e a hála szívedben azért, hogy egy ilyen otthonba kerültél, amely házhoz szállítja neked az ígét és a szentség drága ajándékát? Hogy nemcsak a testi életedet akarja meghosszabbítani, hanem a lélek örök eledelével akar megajándékozni? Tudsz-e hálát adni azért, hogy amikor a közeli templom is messze van neked és nem mehetsz oda, akkor az Úr ad más megoldást és hétről-hétre kínálja neked a lélek drága eledelét?

4. Elfelejtkezünk Isten egyetlen ajándékáról.

Amikor Pál apostol Isten ajándékozó szeretetéről szól, nem azt mondja: Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékaiért, hanem: hála az Istennek kimondhatatlan ajándékáért. Ha Pál apostol leveleibe egy kicsit is belekóstolunk, látjuk, hogy mindnyájuknál nehezebb élete volt és mégis tele van szíve hálaadással. Háláját azonban nem Isten ajándékainak sokasága motiválja, hanem csak egyetlen ajándékra utalva azt mondja: én nem látok semmi mást, csak egyetlen egy ajándékot, de ezért az egyért tele van szívem hálával, mert ez kimondhatatlan, felmérhetetlen, a legnagyobb, meghálálhatatlan ajándék.

Mi ez az egyetlen ajándék? Nem mi, hanem Ki: Jézus Krisztus. Ő a legnagyobb ajándék. Ha Ő a mienk, ha más semmink sincs is, gazdagabbak vagyunk, mintha mindenünk volna, amit a szív megkíván, de ha Ő nem a mienk, nélküle szegényebbek vagyunk az útszéli, rongyos koldusnál. Pál úgy érzi, hogy neki az élet Krisztus és a meghalás nyereség.

Miért látja Pál Krisztusban a karácsony kimondhatatlan ajándékát? Azért, mert ez áldozat az Atyától. Minden más ajándék az Ő bőségének kiáradata. Az, hogy életünk, egészségünk legyen, meglegyen a mindennapi kenyerünk, hogy emberi szeretet melege vegyen körül bennünket, az csak egyetlen szavába, egyetlen kézmozdulatába került, de az, hogy Krisztus a mienk legyen, azért az egyetlen egyet kellett halálra adnia, akinél több nem volt a mennyben. Fiát kellett halálra adni. Ezért olyan kimondhatatlan drága ajándéka az Istennek. Azonban nemcsak azért kimondhatatlan drága ajándéka Istennek ez, hanem azért is, amit hozott: félelemmentes életet. Azzal köszönt be az angyal születése pillanatában ebbe a világba: Ne féljetek, mert született néktek ma a Megváltó, ki az Úr a Dávid városában. Minden életben annyi félelmetes dolog van és minél közelebb kerül az ember élete végéhez, minél több van mögötte és kevesebb előtte, minél kevésbé érti meg a jelenvaló világot, minél kisebb lesz az emlékezőtehetsége és visszamenekül a régi emlékekhez, annál inkább ott vigyorog reá a másik rém: a félelmetes halál. De akinek Jézus Krisztusa van, annak nincs szíve félelmére nézni sírja fenekére sem!

Akkor nincs félelmére nézni a gondterhes, bizonytalan jövőre sem. Békessége van a földön akkor is, ha háború van, mert nekünk "Immánuel"-ünk született, ami azt jelenti: velünk

az Isten! Ha pedig velünk van az Isten, összedőlhet alattunk minden, felettünk ránk szakadhat a csillagos ég, amíg a Krisztus az enyém, békességem van.

Karácsonykor hozza Jézus Krisztus a bűnbocsánat drága ajándékát is, ami nem egyszerűen amnesztia-kihirdetés Isten részéről, hanem áldozat, a helyettes drága ajándéka, aki az angyalok szeretete közül lejön erre a gyűlölet helyére, ebbe az ítélettel tele közönyös világba s érettem, helyettem szenved el a halált. Születése pillanatától kezdve vándorol hajléktól-hajlékig és nem talál helyet magának, ezért születik ilyen proletár körülmények között.

Vajon neked ez-e a karácsonyi ajándékok között a legdrágább ajándék? Ha a legdrágább, akkor azt jelenti: szeret az Isten és ettől úgy meg tud melegedni a hideg, fázós emberi szív! Oh hála legyen hát Istennek ezért a kimondhatatlan ajándékért, az egyetlen egyért, a Jézus Krisztusért! Ámen.